

Z obsahu:

**Ohlédnutí
za pastorační
návštěvou Německa**

Jan Pavel II. při
generální audienci
26. června 1996.

– strana 2 –

Můj mateřský záměr

Poselství, které
obdržel Don Gobbi
během duchovních
cvičení v italské
Valdragone
v republice San
Marino.

– strana 4 –

Lysický prorok

Prorok opakuje slova
Písma svatého:
„Nepřizpůsobujte se
tomuto světu, nýbrž
proměňujte se obno-
vou své mysli,
abyste mohli rozpo-
znat, co je vůle
Boží, co je dobré,
Bohu milé a dokona-
lé“ (Řím 12,2).

– strana 8 –

**Můj život byl daro-
ván Bohu a této zemi**

– strana 10 –

Ve velkém večeradle

*...V tomto průvodu provázela své milované syny socha
Panny Marie Fatimské, nesená čtyřmi seminaristy
z rozličných světadílů... (fotografie k článku na str. č. 5)*

Ohlédnutí za pastorační návštěvou Německa

Milovaní bratři a sestry!

1. Dnes chci vzdát díky Bohu za svou nedávnou apoštolskou cestu do Německa. První z dvou předešlých se konala u příležitosti 700. výročí smrti svatého Alberta Velikého; druhá v roce 1987 k blahřečení Edith Stein do Kolína nad Rýnem a P. Ruperta Mayera do Mnichova, oba dva byli oběťmi násilí nacistického režimu. Z tohoto hlediska je tato poslední cesta pokračováním předešlých: vždyť dva kněží, které jsem minulou neděli prohlásil v Berlíně za blahoslavené, Bernhard Lichtenberg a Karel Leisner, vydali také krajní

svědectví mučednictví v totéž dramatickém historickém údobí.

Po návratu z této návštěvy vyjadřuji svůj dík jak ctihodným spolubratřím německého episkopátu, zvláště však paderbornskému arcibiskupovi a berlínskému kardinálovi a předsedovi biskupské konference, tak vládním představitelům Německé federální republiky: srdečně děkuji za znamenitou pohostinnost. Jsem kromě toho vděčen všem, kteří na organizační úrovni přispěli k tomu, že návštěva proběhla tak dobře.

Paderborn – místo ekumenického setkání

První zastávkou byl **Paderborn**. Tento starobylý biskupský stolec, sahající až do osmého století, uchovává vzpomínku na historické setkání **Karla Velikého s papežem Lvem III.** Během tohoto setkání v roce 799 Petrův nástupce a francký král uzavřeli smlouvu o spolupráci, která pak po celá staletí charakterizovala události na evropském světadílu.

Patronem diecéze je svatý Libor, římský mučedník: u jeho ostatků se slaví Nejsvětější oběť za opravdu hojně účasti věřících.

V dvacátém století se stal Paderborn metropolitním sídlem, k němuž nyní patří diecéze Fulda, Magdeburg a Erfurt. Toto místo je tedy výborným bodem k pře-

v Paderbornu. Vždyť dějiny během století přinesly německému obyvatelstvu nemálo bouří. Snad tu největší v našem století; avšak i v předešlých dobách zakusilo nečas i vichřice. Zvláště myslím na to, k čemu došlo za luteránské reformace.

Proto byla příhodná volba Paderbornu jako místa ekumenického setkání: modlitba za jednotu křesťanů za účasti katolické církve, protestantů a pravoslavných se konala právě v katedrále. Také v Paderbornu došlo k setkání s Německou biskupskou konferencí, které poskytlo příležitost připomenout četné problémy církve v Německu a nemalé zásluhy episkopátu onoho národa. Mezi jinými jak neuvést podnět ke smíření mezi německými a polskými biskupy, jménem obou národů rozdělených válečnými zkušenostmi? Iniciativa vznikla v době 2. vatikánského koncilu a nepřestává už třicet let nést mnohostranné plody.

V církvi i ve světě jsou prosulá různé charitativní organizace podporované německými biskupy, jako **Misereor** a **Adveniat**, k nimž se nedávno připojila iniciativa nazvaná **Renovabis**: jsou to hmatatelné výrazy velkodušné solidarity německých katolíků s chudšími a potřebnějšími národy.

Berlín – město, s nímž je spojeno nezměrné množství bolesti a utrpení

3. Berlín. Volba Berlína jako druhé zastávky papežské pouti byla neméně výmluvná.

Dějiny tohoto města, kdysi rezidence pruských králů, pak hlavní město Německé říše pak tak zvané Weimarské republiky a nakonec Třetí říše, nám umožňuje v myšlenkách projít vzdálenou, ale zvláště tu nedávnou minulost německého národa a Evropy.

Po pádu a sjednocení Západního s Východním Německem se Berlín stal hlavním městem celoněmeckého státu. Sídlí zde prezident republiky, zatímco vláda a federální parlament mají dosud sídlo v Bonnu.

Jméno **Berlín** i nadále vyvolává v osobách mé generace hrozné a bolestné vzpomínky. Toto město totiž jako hlavní město Třetí říše bylo střediskem zhoubných iniciativ politického a vojenského rázu, které těžce dopadaly na osudy Evropy, především na sousední národy. Z Berlína v roce 1939 vyšlo úředně rozhodnutí začít Druhou světovou válku. Tam nacházely uskutečnění nelidské plány koncentračních táborů a zvláště tzv. „**konečného řešení**“, rozhodnutého na konferenci ve Wannsee, to znamená vyhlazení židů bydlících v Německu a v jiných národech Evropy: smutně proslulé **šoa**.

S Berlínem je bohužel spojeno nezměrné množství bolesti a lidského utrpení: rány se ještě úplně nezacelily. Když jsem se po eucharistické oběti na Olympijském stadionu obrátil k polským krajanům, zmínil jsem se o dvou koncentračních táborech: a to Sachsenhausenu, kam byli v prvních měsících války odvezeni profesoři japonské univerzity v Krakově, a Ravensbrücku, určeného pro ženy z Německa, z velké části však z Polska a jiných evropských zemí.

Kvůli tomu bylo velmi významné, že se právě v Berlíně konalo blahřečení dvou mučedníků nacistické ideologie a krutosti: faráře **Bernharda Lichtenberga** a mladého kněze z münsterské diecéze **Karla Leisnera**, který byl tajně vysvěcen v koncentračním táboře v Dachau. Oba umřeli jako oběti totalitního systému, který nemohl „snést“ jejich pastorál-
(Pokračování na straně č. 4)

Naším poutníkům Svatý otec kladl na srdce:

Milí poutníci z Dyjákoviček a bývalí žáci a žákyňe Dona Boska! Loni při mé návštěvě Moravy skandovaly tisíce mladých „Otče, Svatý Kopeček je plný tvých oveček.“ Tím vyznávali: Chceme jít za Kristem a sloužit mu novým hlásáním evangelia. Je to tep stále mladé církve i její naděje. Svým životem víry, modlitbou i oběťmi přispívejte k tomu, aby se tato naděje stala skutečností při vstupu do třetího křesťanského tisíciletí. Z celého srdce žehnám vám i vašim drahým ve vlasti. Chvála Kristu!

2. Paderborn a Berlín.

Z mnoha měst, kam jsem byl pozván, byla zvolena tato dvě. A ukázalo se, že to byla šťastná volba.

ohlédnutí dějin církve v Německu: je to zajímavé hledět na ni takřka „prizmatem“ oné Petrovy loďky, která se ocitla v bouři na Genezaretském jezeře, jak jsem to mohl připomenout v homilii

Liturgická čtení

1. čtení Iz 55,10–11

Toto praví Hospodin:

„Jako déšť a sníh padá z nebe a nevrací se tam, ale svlažuje zem a působí, že může rodit a rašit, ona pak obdaruje semenem rozsévače a chlebem toho, kdo jí, tak se stane s mým slovem, které vyšlo z mých úst: nevrátí se ke mně bez účinku, ale vše, co jsem chtěl, vykoná a zdaří se mu, k čemu jsem ho poslal.“

2. čtení Řím 8,18–23

Bratři!

Jsem přesvědčen, že utrpení tohoto času se nedají srovnat s budoucí slávou, která se zjeví na nás.

Celé tvorstvo nedočkavě čeká, až se Boží synové zjeví ve slávě. Vždyť tvorstvo bylo podrobena nicotnosti, ale ne z vlastní vůle, nýbrž kvůli tomu, který ho podrobil. Zůstala však tvorstvu naděje, že i ono bude vysvobozeno z poroby porušení a dosáhne svobody ve slávě Božích dětí. Víme přece, že celé tvorstvo zároveň sténá a spolu trpí až doposud.

A není samo. I my, ačkoliv už máme první dary Ducha, i my sami uvnitř naříkáme a očekáváme své přijetí za syny, vykoupení našeho těla.

Evangelium Mt 13,1–23

Ježíš vyšel z domu a sedl si u moře. Tu se u něho shromáždilo velké množství lidu. Proto vstoupil na loď a posadil se. Celý zástup stál na břehu. A mluvil k nim mnoho v podobenstvích:

„Jeden rozsévač vyšel rozsévat. A jak rozséval, padla některá zrna na kamenitou půdu, kde neměla mnoho prsti; hned sice vyklíčila, protože neležela v zemi hluboko, ale když vyšlo slunce, spálilo je, takže uschla, protože nezapustila kořeny. Jiná zrna zase padla do trní; trní vzešlo a udusilo je. Jiná však padla na dobrou půdu a přinesla užitek: některá stonásobný, jiná šedesátinásobný, jiná třicetinásobný.

Kdo má uši, slyš!“

Učedníci přistoupili k Ježíšovi a zeptali se: „Proč k nim mluvíš v podobenstvích?“

On odpověděl: „Vám je dáno znát tajemství nebeského království, ale jim to dáno není. Kdo má, tomu bude dáno, a bude mít nadbytek. Ale kdo nemá, tomu bude vzato i to, co má. Proto k nim mluvím v podobenstvích, protože vidí, a přece nevidí, slyší, a přece neslyší ani nerozumějí. Plní se na nich Izaiášovo proroctví:

„Budete stále poslouchat, a neporozumíte, ustavičně budete slyšet, ale nevnímáte.“

Myšlenka na neděli

ZAHRADA DUŠE

Zamyšlení nad úryvkem Mt 13,1–23

Přichází ten Zlý a vyrvе, co bylo zaseto.

Nedej se odradit tlačenicí, která se dnes kolem Ježíše vytvořila. Tvůj Pán je vynalézavý. Udělal si z loďky kazatelnu, odrazil od břehu, aby jej všichni slyšeli. Bude k nim promlouvat, i když ví, že těch, kteří mu opravdu budou naslouchat, je žalostně málo.

Proto dříve, než dnes usedneš na břehu jezera, abys poslouchal jeho slova, připrav se lépe než jindy. Odevšad tě zaplavuje množství informací a prázdných slov. Tvoje duše se už podvědomě brání tomu přívalu, který ji zahlcuje. Ale tady nepůjde jen o slova nebo informace. To, s čím přichází tvůj Pán, je zcela jiného druhu.

Bůh posílá své věčné Slovo, aby zjevil světlu sám sebe. Počítá s tebou nejen jako s jedním z posluchačů. Pozval tě k sobě, aby tě uprostřed tohoto početného zástupu osobně oslovil, protože má s tebou dalekosáhlé plány. Chtěl by právě tebe zasvětit do tajemství, jak se můžeš stát Boží zahradou, kde by jeho setba rostla, kvetla a množila se, aby zde mohla dozrávat pro stůl bohatě prostřený i pro jiné, kteří hladoví po Jeho pravdě. Aby tě zapojil do odvěkého plánu Boží ekonomie, chce ti názorně ukázat, jak snadno dochází k tomu, že jeho nejněžnější zrna přijdou nazmar.

Především je tu jeho a tvůj nepřítel, který vůbec nemá zájem na tom, aby Boží setba vzešla. Číhá na každou příležitost, aby tě o ni připravil. Dáváš mu k tomu snadnou příležitost, jestliže se tvé srdce stane neoploceným korzem, kam může volně vstupovat kdokoli a cokoliv. Těžko pak rozpoznáš Boží setbu. Okouzlen vtíravými cetkami a halasnou prázdnotou necháš se snadno oloupit o to skutečně cenné, vzácné a jedinečné, co tu chtěl zasít nebeský Rozsévač.

Drahocenná setba, s jejíž úrodou v zahradě tvé duše Ježíš počítá, nevystačí s pouhým citovým vzplanutím a pomíjivou náladou. Nespoléhej na pocit radosti, který někdy provází její přijetí. Víš přece z vlastní zkušenosti, že květina, na kterou zapomenáš pro první potíže, které ti přijdou do cesty, nenávratně zvedne a zahyne.

Boží semeno může klíčit a růst jen v prostředí opravdové svobody. Srdce připoutané k majetku, které se upíná k lákavým vidinám bohatství a pohodlí, přirovnal Pán k roli zarostlé bodláčím. Ostnatý plevel tu bují a houstne s neobyčejnou drzostí rychle a nekontrolovaně a dokáže nelítostně udusit všechno ušlechtilé a krásné. Uvědom si, že ve stejném dusném a trnitém zajetí se tak nakonec ocitá nejen útlá sazenice Božího daru, ale i tvé vlastní já.

Pro každého, kdo si alespoň jednou zasadil nějaké semínko a pak čekal, zda se ujme, vzklíčí a vzroste, by mělo být prosté Ježíšovo přirovnání dostatečně výmluvné. A přece si Pán stěžuje, že je kolem mnoho posluchačů, kteří poslouchají, ale neslyší. Jejich srdce, uzavřené samo do sebe, *obrostlo tukem* blahobytného pohodlí a zlenivělé netečnosti. Není to smutné, být Ježíši tak blízko, a nakonec odejít s prázdnou? Co by za to byli dali mnozí jiní, kterým se nedostalo té milosti, aby k nim zaznělo tak bezprostředně *slovo z jeho úst* ⁽¹⁾!

Zastav se tedy a neodcházej spolu s těmi, kteří nechápu, ale využij příležitosti přiblížit se důvěrně k Pánu, který osaměl se svými nejněžnějšími. Ať už je tvá zahrada v jakémkoliv stavu, pro tuto chvíli je nejdůležitější, zda jsi ochoten nabídnout ji ochotně Rozsévači takovou, jaká je, nebo ji raději necháš ležet ladem.

Neboj se zpřístupnit mu své srdce. *On je navštíví, zahrne hojností, učiní bohatým.* Záhy se přesvědčíš, jak mu záleží na tom, aby mohl *zavlažit brázdy, zkyprít hroudu, učinit ji vlácnou, požehnat tomu, co v něm raší* ⁽²⁾. Snad tě jeho péče a láska přesvědčí, že sémě jeho slova má nekonečně větší cenu než všechno to, co tě dosud tolik rozptylovalo, probouzelo tvou žádostivost a spoutávalo tvou svobodu. Začneš-li s Ježíšem spolupracovat, slibuje ti až stonásobný užitek. To není nadsázka. Znamená to, že to krásné a ušlechtilé, co z Ježíšovy setby vzejde, může posloužit ještě i mnoha jiným. Máš tak před sebou perspektivu několikanásobné radosti, jejíž konec je dokonce v nedohlednu.

Jestliže tě taková spolupráce s Rozsévačem láká, popros jej, aby ti tentokrát pomohl vyvarovat se všech těch chybných kroků, které v minulosti tolikrát zmařily slibně začínající úrodu.

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Viz 1. čtení Iz 55,11

⁽²⁾ Viz rezponzoriální žalm 65

Ohlédnutí za pastorační návštěvou Německa

– pokrač. ze str. č. 2

ní postoj, a obětovali svůj život pro Krista.

Brandenburgská brána – poslední etapa návštěvy Berlína

4. Poslední etapou mé návštěvy v Berlíně byla proslulá *Brandenburgská brána*. I toto jméno je vryto do paměti lidí mé generace jako místo, kde nacistický režim organizoval teatrální přehlídky a mobilizoval zástupy, zvláště pak mládež v duchu ideologického fanatismu. Nabývá nepochybně historického významu fakt, že na tom místě mohl stanout papež a odtud vyslat své poselství. Mohli bychom říci, že v určitém smyslu nachází potvrzení lidové řeči, že „Boží prozřetelnost píše přímo na pokřivených linkách lidí“.

Setkání u **Brandenburgské brány** bylo zaměřeno na jiný kontext a na jiné cíle, jak vyzdvihl ve svém projevu německý pan kancléř. *Je třeba vyvinout masivní úsilí, aby se překonaly zastaralé logiky nenávisti a ničení, a kráčet k metě dohody a bratrství mezi národy. Zdá se, že dějinné okolnosti jsou dosud příznivé pro takové úsilí, ale mohly by se náhle změnit. Proto je třeba sledovat příznivé větry a využít prozřetelnostního klidu po bouři, jako byl onen na vodách Genzaretského jezera, který následoval po Kristově rozkazu.*

Je nutné vychovávat jednotlivce a společenství k novému duchu, k duchu lidských práv, práv národů, mezinárodní spravedlnosti a solidarity. Tento program se prakticky neliší od toho, který církev předkládá sama sobě na prahu roku 2000 a který jsem navrhol v apoštolském listu **Tertio millenio adveniente**. Je mým přáním, aby program vládních představitelů národů a Apoštolského stolce i episkopátů mohly postupovat v souladu, tak aby na prahu třetího tisíciletí národy pozdravily Krista navzájem více smířeny a sjednoceny.

Můj mateřský záměr

Duchovní cvičení ve formě večeradla s 25 biskupy a 300 kněžími MKH z Evropy, Ameriky, Afriky, Asie a Oceánie

„Jak jsem spokojena, když vás vidím spojené v trvalém večeradle modlitby a bratrství, biskupové a kněží mého hnutí, kteří jste přišli ze všech částí světa.

Dosud nikdy nebyla vaše účast tak veliká; ještě nikdy nebyla vaše odpověď vaší nebeské Matce tak velkodušná.

Dívám se na vás se zalíbením jako Maminka, kterou její děti poslouchají a následují.

Spojuji se s vašimi modlitbami a prohlubuji vaši kněžskou jednotu. Jako Maminka vám pomáhám, abyste se setkávali, poznávali, milovali, a stále prohlubují vaše kněžské bratrství. Tak vás vychovávám, abyste dokonalejším způsobem odpovídali mému mateřskému záměru.

– *Mým mateřským záměrem je vést vás po cestě svatosti a sebeobětování.*

Proto vám pomáhám, abyste se osvobodili od hříchu a od zla, které je ve vás. Proto vás vedu po cestě čistoty, lásky a svatosti.

Je mým úkolem odhalit vám podle nástrahy mého a vašeho Protivníka, který vás svádí, aby vás zavedl na cestu zla a hříchu, nečistoty a nevěrnosti.

Proto sestupuji z nebe, abych kráčela spolu s vámi po všech cestách světa. A zvu vás, abyste všichni vstoupili do bezpečného útočiště mého Neposkvrněného Srdce: zde vás budu formovat k velké svatosti.

– *Mým mateřským záměrem je posilovat vás ve vaší bolesti, nalít balzám na každou vaši ránu a dát vám důvěru a naději ve vaší malomyslnosti.*

Jak obtížné je žít právě v těchto dnech! Je to závěrečné období očišťování a velkého soužení. Neboť celé lidstvo je poselství zla a do mé církve pronikl divoký vích bludů, rozdělení, nevěry a odpadlictví.

Vy musíte vydržet bolestnou tíhu této situace. Jste povoláni, abyste nesli kříž v celé církvi. Proto je vám určeno, abyste zakoušeli jako nikdy dříve sladkou posilu mé mateřské něžnosti: v mé náručí naleznete něhu a útěchu.

Proto vám ukládám, abyste se uchýlili navždy do útočiště mého Neposkvrněného Srdce.

– *Mým mateřským záměrem je být s církvi na její bolestné cestě ukřižování a jejího mučednictví. A k tomu používám vás, mé maličké děti, které již tolik let miluji a vychovávám slovy svých poselství, která vycházejí z mého Neposkvrněného Srdce.*

Buďte v církvi zpřítomněním mého mateřství a mého milosrdenství. Zahojte všechny její rány; ošetřete každou její bolest; sbírejte kapky její drahocenné krve; vtiskněte své kněžské políbení na každou otevřenou a krvácející ránu.

Žádám vás, abyste milovali a těšili papeže, který prožívá bolestnou hodinu svého sebeobětování. Buďte svou láskou a svou učenlivostí synovskou oporou biskupům. Buďte nablízku všem bratřím kněžím, především těm, kteří klesají pod tíhu zkoušky, která nyní dosahuje svého bolestného vrcholu. Právě proto se musíte nyní uchýlit do bezpečného útočiště mého Neposkvrněného Srdce.

– *Mým mateřským záměrem je chránit celé lidstvo v bolestné*

době jeho spásy. Přiblížila se hodina, ve které se zasnoubí Boží spravedlnost a Boží milosrdenství, aby očistily zemi. Připravte se, abyste vydrželi bolest velké očištěné zkoušky. Jste paprsky lásky, které sestupují z mého Neposkvrněného Srdce, aby osvěcovaly bolestné hodiny milosrdného trestu.

Prosvětlete mojí mateřskou a milosrdnou září hodiny temnoty a velikého zatmění, které sestoupilo na svět. Darujte balzám mé mateřské něhy malým, chudým, hříšným, nemocným, opuštěným.

Chci žít ve vás a působit skrze vás. Lékem, který nabízím pro spásu všech ve vrcholícím okamžiku velké zkoušky, jsem já sama, neboť se ukážu všem, církvi i světu, a to vašim prostřednictvím, maličcí synáčekové, které jsem povolala a vychovala pro veliký úkol, který vám nyní svěřuji.

Vstupte tedy všichni do bezpečného útočiště mého Neposkvrněného Srdce a už je nikdy nepouštějte.

Odejděte z tohoto večeradla s radostí a s velikou nadějí. Milosti, které jste zde obdrželi, jsou velké, a velmi brzy je pochopíte.

Nejsvětější Trojice se k vám se zalíbením sklonila a Bůh vám dal dar proměny srdce. Na místo vašich malých srdcí naplněných hříchy jsem vložila své Neposkvrněné Srdce. Buďte nyní novým srdcem nové církve, kterou Ježíš přetváří každý den na zahradu své božské a milosrdné lásky.

Sestupte s této svaté hory v pokoji a staňte se nástrojem mého pokoje ve všech částech světa.

Žehnám vám i všem vašim drahým, všem, kteří jsou svěřeni vaší kněžské péči, ve jménu Otce i Syna i Duchu svatého.“

Ve velkém večeřadle

Exerciční dům Sv. Josefa ve Valdragone v republice San Marino se každoročně stává hostitelem zcela mimořádného společenství. I letos se tu v posledním červnovém týdnu sešlo přes 300 kněží doslova ze všech světadílů. Jsou to odpovědní zástupci Mariánského kněžského hnutí, kteří se tu scházejí spolu s Donem Gobbim k výročním duchovním cvičením ve formě trvalého večeřadla, aby shromáždění kolem Neposkvrněného Srdce Panny Marie vyprošovali příchod Ducha svatého. Spolu s nimi přišlo letos také 25 biskupů, především z oblasti Latinské Ameriky. Nejstarším

a nejúctyhodnějším účastníkem byl šestaosmdesátiletý kněz Pereira z indických Himalájí.

Základním poutem všech zúčastněných byla společná modlitba, kterou tvořil zpěv denní modlitby církve, do celého dne rozdělená modlitba velkého růžence a především každodenní vyvrcholení v eucharistické oběti, kterou koncebrovalo za předsednictví jednoho z biskupů všech 325 přítomných kněží. Mohutná svatyně Neposkvrněného Srdce Panny Marie byla denně po společné modlitbě bolestného růžence v latinském jazyku svědkem úchvatného vstupního průvodu, který přiváděl k oltáři tak mimořádné společenství kněžských rukou a srdcí. V tomto průvodu provázela své milované syny socha Panny Marie Fatimské, nesená čtyřmi seminaristy z rozličných světadílů. Součástí slavení Eucharistie bylo i každodenní zasvěcení Neposkvrněnému Srdci Panny Marie. I zde se střídali účastníci podle jazykové příslušnosti. Slovanské národy se spojily a recitovaly text zasvěcení v češtině. K Boží i Mariině oslavě přispěl výrazně při těchto bohoslužbách i z účastníků sestavený mužský pěvecký sbor i společný zpěv gregoriánského chorálu.

Závěrečný slavný růžence v podvečer dne byl spojen s adorací před vystavenou Nejsvětější Svátostí. Jednotlivé desátky

předfíkávali postupně představitelé všech kontinentů. Otče náš a Zdravas tak zazněly v dvaceti pěti nejrůznějších jazycích světa, od jazyka kmeta z Himalájí přes ruštinu rektora semináře ze Sant Petersburgu a exotickou mateřštinu různých kmenů Afriky a Oceánie až po hebrejštinu či jazyk amerických Mayů.

Vedle dvou každodenních meditací měla v denním programu své místo i podvečerní hodina „kněž-

se jí zcela a s dětskou odevzdaností zasvětili.

Ve všech zemích, kde se spojují s modlitbami a s pastoračním úsilím příslušníků Mariánského kněžského hnutí otevřeně a aktivně jejich pastýři, dosahuje tento apoštolát v tamní církvi neobyčejných výsledků, a to i navzdory nejrůznějším obtížím, překážkám a pronásledování, které přicházejí z nejrůznějších stran. Všichni tito biskupové se představili jako skuteční synové Panny Marie a dojmavě přesvědčovali svou prostotou, pokorou a upřímnou horlivostí. Bylo tu možno si ověřit, jak účinné je pastýřovo kázání, které neprovádí jen slovy, ale svým výmluvným příkladem, když neokázale využívá i malé volné chvílky k tiché procházce s růžencem v rukou, na rtech i v srdci.

Neoddělitelnou součástí byly pro všechny i osobní kontakty mezi lidmi z nejrůznějších koutů

konečnému triumfu Mariina Neposkvrněného Srdce.

Poslední dva večery byl každodenní program obohacen o večerní průvody: ve čtvrtek to byl průvod eucharistický, v pátek pak průvod s osvětlenou sochou Panny Marie. Čtvrtečnímu holdu vzdávanému eucharistickému Kristu však předcházela středeční večer kající, kdy všichni účastníci přistoupili v Mariině svatyni ke svátosti smíření.

To, co se moudrým tohoto světa zdá tak nepřijatelné, totiž stát se malými dětmi na klíně Panny Marie, to zde spojilo v jedno stovky mladých i starých, laiků, kněží i biskupů, to bylo klíčem, který překlenul jakékoliv jazykové bariéry, neboť už z pouhého pohledu a výrazu tváře bylo zřejmé: Milujeme naši nebeskou Matku, jsme jejími dětmi a žijeme pro její konečné vítězství.

I letos se v posledním červnovém týdnu sešlo doslova ze všech světadílů přes 300 kněží, odpovědných zástupců Mariánského kněžského hnutí, kteří se v exercičním domě Sv. Josefa ve Valdragone v republice San Marino každoročně scházejí spolu s Donem Gobbim k výročním duchovním cvičením ve formě trvalého večeřadla.

ského bratrství“, ve které se jednotliví odpovědní pracovníci hnutí podělovali s ostatními o své zkušenosti, radosti i bolesti. Bylo to nesmírné výmluvné svědectví, jak vede a posiluje mateřská láska Neposkvrněného Srdce všechny, kdo

světa, opětovaná setkání i obohacování o nová poznání a nové známosti a vztahy, neboť všechny spojuje společná touha dát své síly k jedinému cíli: přispět svou prací, modlitbou a obětmi ke

Upevněny v jistotě a důvěře k jejímu Neposkvrněnému Srdci se rozešly ze San Marina více než tři stovky účastníků do celého světa, aby s posilněnou horlivostí shromáždžovali věřící ve večeřadlech a celým svým životem byli Mariinými svědky.

**Věčné Slovo,
jednorozený Synu Boží,
nauč nás pravé
velkomyslnosti.
Nauč nás Tobě sloužit,
jak toho právem zasluhuješ.
Ať dáváme a nepočítáme,
ať bojujeme a nedbáme ran,
ať pracujeme
a nehledáme odpočinek,
ať se obětujeme a
nečekáme
jinou odměnu kromě
vědomí, že jsme splnili Tvou
vůli.**

Sv. Ignác z Loyoly

Úmysl národní:

AŤ BISKUPOVÉ V NAŠICH ZEMÍCH NACHÁZEJÍ DOSTATEK DOBRÝCH SPOLUPRACOVNÍKŮ PRO DÍLO EVANGELIZACE

Apoštolů bylo dvanáct a roznesli setbu evangelia do celého tehdejšího světa. Apoštolové neměli své sídlo (katedru) v jednom městě, nýbrž v jedné nebo v několika zemích. Evangelizovali tak, jak to viděli u Mistra a jak je tomu on naučil. My bychom je dnes nazvali potulní nebo putovní kazatelé. Tehdy diecéze neexistovaly. Ale i oni si záhy vybírali a vychovávali učedníky a spolupracovníky. Jasně to vidíme u apoštola Pavla. Vyučil si Tita a Timotea. Je velmi poučné i zajímavé si přečíst závěry jeho listů, např. Kol 4,15–17, 2 Tim 4,9–22, Flm 23–24 atd. Když na konci svého druhého dopisu Timoteovi vzpomíná Krescence, Tita, Lukáše, Marka anebo když nechává pozdravovat Prisku a Akvilu (2 Tim 4,9 násl.), tak to nejsou jenom jeho kamarádi, nýbrž spolupracovníci. „Archippovi řekněte, (že mu vzkazují): ‚Hled, ať dobře zastáváš posvátnou službu, které se ti dostalo‘ (Kol 4,17). Apoštol Petr měl také své spolupracovníky a ostatní bezpochyby též. O tom, že i dnešní biskup je potřebuje není nejmenší pochyby. Rekrutují se z řad kněží, kteří jsou biskupovými zástupci a pověřenci ve svěřených farnostech. Dále

Úmysl misijní:

AŤ ROZKVĚT POVOLÁNÍ V LATINSKÉ AMERICE VLEJE MÍSTNÍM CÍRKVÍM NOVÝ ELÁN

Počet duchovních povolání v Latinské Americe je na vzestupu. Během pětiletí 1987–1992 stoupl zde celkový počet kněží z 50 327 (1987) na 53 311 (1992), tedy o 2 984. Počet diecézních kněží vzrostl o 3 475, zatímco počet řeholníků klesl o 491. R. 1992 bylo vysvěceno o 240 diecézních kněží více než r. 1987. Počet seminaristů se zvětšil o 3 232. Roku 1987 – 22 013, r. 1992 – 25 245, tj. vzrůst o 2 749 v učilištích diecézních a 483 v učilištích řádových.

Všechny kategorie zaznamenaly přírůstek v Kolumbii, Guatemale, Mexiku a Panamě. Počet diecézních kněží se zvětšil ve všech latinskoamerických zemích vyjma Kuby. Počet řeholních kněží je větší také v Bolivii, Kostarice, Kubě, Salvadoru, Haiti, Hondurasu a Peru. Vzestup počtu diecézních seminaristů je zaznamenán i v Bolivii, Brazílii, Čile, Kubě, v Dominikánské republice, Ekvadoru, Hondurasu, Nikaragui, Paragvaji, Peru, Uruguayi a Venezuele. V Argentině, Ekvadoru, Haiti, Nikaragui, Paragvaji, Portoriku, Uruguayi a Venezuele stoupá i počet řeholních seminaristů.

Jakkoliv povzbudivá jsou čísla, svědčící o pastorální sta-

rostlivosti o povolání v Latinské Americe, přece zůstává skutečností, že tam připadá jeden kněz na 7 500 katolíků, zatímco v Evropě a Severní Americe na 1 000, v Africe na 4 500 a v Asii na 2 500 věřících.

Dne 2. února 1994 napsal Jan Pavel II. organizátorům kongresu o povoláních v Latinské Americe, že „... Latinská Amerika překračuje životní moment své historie... Její obyvatelstvo usiluje o svobodu, o větší uznání své důstojnosti, o větší účast na úseku socio-politickém, a to i v církvi. Světlo naděje a očekávání lepších časů je viditelné na odhodlaných tvářích jednotlivců a také na tváři celé Latinské Ameriky. Poslání evangelizátorů spočívá v tom probouzet tyto naděje ve světle a síle, které přicházejí od Pána.“

jsou to jáhni, kteří svému biskupovi pomáhají ve svěřených službách, a nakonec i laici podle své kvalifikace.

A právě k tomuto cíli je zaměřen národní úmysl našich biskupů. Problém spočívá v tom, že dříve a i za minulých 40 let vše spočívalo na duchovním správci. On musel u všeho být, všechno rozhodnout, všechno vyjednat: kancelář, pohřby, svatby, kostel, opravy, poutní zájezdy atd. Málo kněží na mnoho úkolů. A mnohde jsme se z tohoto smýšlení nedostali ještě ani dnes.

„O modlitbě bylo napsáno velmi mnoho a ještě více je zkušeností, které s ní lidé učinili v dějinách Izraele a křesťanství. Člověk nedosahuje plnosti modlitby tehdy, když vyjadřuje především sebe, ale tehdy, když dovolí, aby se v ní plněji zprítomnil sám Bůh...“

Jan Pavel II.

„Naše generace žila v trochu zvláštních dobách. Mnohé chatovické chvíle dovedly posvětit a ospravedlnit ledajakou činnost. Když hoří dům, může se stát hasičem i žena a laik může zprostředkovat vysvěcení biskupovi. Ale jen když hoří dům, ne za normálních dnů“ (Carlo Carretto).

Někdo by mohl říci, že národní úmysl Apoštolátu je o dostatku dobrých spolupracovníků biskupů, tj. nejen ve farnosti, ale i v diecézi. A tu jsme u toho. Donedávna se o biskupech a jejich starostech vůbec nemluvalo a nevědělo. Biskup byl někdo, kdo do farnosti přišel s velkou parádou, farníci-diecézani jej viděli obklopeného ministranty a kněžími při biřmování nebo svěcení zvonů apod. Ve

diecézi, podobně jako na duchovním správci záleží, jaký duch je v jeho farnosti nebo farnostech. Na biskupových ramenou leží odpovědnost za učitelství, prorocký a kněžský úřad v jeho diecézi. Na všechno nestačí. Mnohé není ani v jeho moci, i kdyby chtěl. A tu vyniká naléhavost spolupracovníků, aby byli dobří a bylo jich dost.

I zde platí: Žeň je sice hojná, ale dělníků málo. Proste tedy! V některých diecézích se pravidelně na různých místech konají prosebná shromáždění za kněžská povolání a rodiny. Vždy s biskupem uprostřed. Jak sek tomu stavím já? Nebo se mě to ani tak moc netýká? Anebo „proste tedy“ platí jen pro druhé?

Proste tedy, aby naši biskupové nacházeli dostatek dobrých spolupracovníků pro dílo evangelizace. A prosme o to i s rizikem, že by se to mohlo týkat i nás. 1

všední dny asi nic nedělal. Na biskupství podle těchto názorů bylo pár kněží-úředníků a ti vše zařídili a vyřídili. Víc jsme nevěděli a ani se o to nestarali.

A přece! Hlavní zodpovědnost za diecézi má před Bohem biskup. Na něm záleží, jaký duch je v jeho

Pochválen buď Ježíši!

15. výročí bylo oslaveno v nesmírné radosti a déšť milostí padal na zástupy z pěti svátadílů, tak početné, že se tísnily kolem kostela, až kam oko dohlédne. Přes 250 kněží, tři biskupové (dva z Ugandy, jeden z Austrálie), tisíce poutníků a (co je nejdokladnější) stovky nevěřících, kteří přišli „náhodou“ a odešli se srdcem plným Boha. Panna Maria poznamenala svátek tím, že přišla na kopeček se třemi anděly. Ivanovi řekla, jak je šťastná, když nás vidí v takovém počtu. „Všechny vás nosím ve svém srdci. Modlete se víc, neboť vaše modlitby jsou mi nezbytné. **Ve svých skupinách se modlete za kněze.**“

Ivanka měla své každoroční zjevení 25. 6. v rodinné intimitě. Gospa zůstala 7 minut a byla tak zářivá, že Ivanka řekla, že to bylo nejkrásnější zjevení jejího života. P. Maria žádala o modlitby za ty, kdo jsou ve vleku satana. Vyslovila přání, aby všechny dny byly jako ten den, aby modlitba a láska vytvářely každý z našich dnů.

Velká bílá kaple na úpatí Podbrda, prázdná od doby svého postavení, byla nyní dána k dispozici jednomu mezinárodnímu laickému sdružení, jehož cílem je rozšiřovat zasvěcení

Mariinu Neposkvrněnému Srdci... Jaká radost vidět jednu stavbu stoprocentně pro Marii v době, kdy tolik jiných je věnováno dolaru...

Mezi nesčetnými požehnanými se musím zmínit alespoň o tom, jak jedno dítě uniklo smrti. Ano: po mé francouzské přednášce za mnou přišel jeden mladík, celý rozrušený: „Kde mohu najít telefon?“ Silně se ho dotkla poselství Gopsy ve věci života, dětí a potratů... „Má přítelkyně jde za dva dny na potrat, protože jsem jí řekl: OK, jdi! Musím jí za každou cenu zavolat, vysvětlit jí poselství, a děťátko si necháme! Ona si nepřeje nic jiného, byl to můj lhostejný postoj, který způsobil, že se rozhodla dítě odmítnout. Neměla odvahu vzít na sebe péči o dítě sama. Ale nyní chci ten život zachránit a milovat!“

Drahá Gospo, Matko života, nesmírně Tě milujeme!

Sestra Emmanuela

Liturgická čtení – pokračování ze strany č. 3

lo totiž srdce tohoto lidu. Uši mají nedoslýchavé a oči zavřeli, aby očima neviděli, ušima neuslyšeli, srdcem neporozuměli a neobrátili se – a já je neuzdravil.“

Ale blahoslavené jsou vaše oči, že vidí, a vaše uši, že slyší. Amen, pravím vám: Mnoho proroků a spravedlivých toužilo vidět, co vidíte vy, ale neviděli, a slyšet, co slyšíte vy, ale neslyšeli.

Vy tedy poslyšte, jaký je smysl podobenství o rozsévání. Když někdo slyší slovo o (Božím) království a nechápe, přijde ten Zlý a obere ho o to, co bylo v jeho srdci zaseto: to je ten, u kterého bylo zaseto na okraj cesty.

Na skalnatou půdu bylo zaseto u toho, kdo slovo slyší a hned ho s radostí přijímá, ale nemá v sobě kořen a je nestálý. Když pak pro to slovo nastane soužení nebo pronásledování, hned odpadne.

Do trní bylo zaseto u toho, kdo slovo slyší, ale světské starosti a záliba v bohatství slovo udusí, takže zůstane bez užítka.

Do dobré půdy bylo zaseto u toho, kdo slovo slyší a chápe, takže přináší užitek, a vydá jeden stonásobný, druhý šedesátinásobný, jiný třicetinásobný.“

Zástupy proudí do Medžugorje...

K 15. výročí zjevení 24.–25. 6. přišli poutníci v takovém množství jako nikdy dosud. Koncert v rámci oslav (21. 6.) byl přenášen 60 televizními stanicemi a sledovalo jej půl miliardy lidí. Zúčastnili se ho také chorvatský prezident Dr. Fr. Tuđman a prezident bosensko-chorvatské konfederace Kr. Zubak. Byla provedena mše italského skladatele „Missa de tempore in aevum“ (Mše z času do věčnosti). Její hlavní motiv: ve jménu Madony sjednocené lidstvo! Účinkovali mj. světoznámý tenorista Jose Carreras („Přišel jsem do Medžugorje, protože miluji svatou Pannu!“) a Cecilia Baudia, dirigoval Vjekoslav Šutej. Zpěváci sboru přišli z 12 zemí. Zpívali s hlubokou vírou: chtěli, aby se do celého světa šířilo poselství míru. Z Dánska, které má jen 30 000 katolíků, přijelo 30 autobusů. z České republiky 40 autobusů, Poláků bylo několik tisíc. Z daleké Brazílie přišlo 800 věřících. Na Křiževacu se modlily křížovou cestu skupina za skupinou, někdy se modlilo před jedním zastavením více skupin různých národností.

Čas milosti pro tuto generaci

P. Jozo Zovko (první medžugorský farář v době zjevení, po šesti týdnech zatčený a uvězněný) při mezinárodní mši děkoval především Matce Boží, že v těžké dějinné etapě nabízí lidstvu orientaci. Její příchod znamená pro celou generaci čas milosti. Jeho dík patřil také vizionářům, kteří tato zjevení dosvědčovali statečně a navzdory všem protivěním. Do díků zahrnul i celou obec Medžugorje, která s nimi spolumověděla celému světu. Dále děkoval poutníkům, jejichž příchod představuje velké vyznání víry. Bez Marie to nejde. „Bez Marie není církev,“ řekl doslova. „To zde je řeč Matky: co vám říká On, Ježíši, to dělejte!“

Medžugorje znamená rozumět znamením doby

25. června připomněl Ivan Džugandžič, univ. profesor ze Zábřehu, že se děly pokusy usmrtit Ježíše krátce potom, co se narodil. Podobně se dalo i u Medžugorje. Byla rozpoutána hrozná válka, aby udusila poselství o pokoji. Mnozí si myslili: teď Medžugorje zajde, provždy. Ale ono žije! Medžugorje může pochopit jen ten, kdo rozumí znamením času. Svou řeč ukončil: „Buď si budeme v duchu těchto poselství navzájem sloužit, nebo nepřežijeme. Bůh přišel a sloužil.“ V sobotu 23. 6. P. Leonard Oreč připomněl: „V Mostaru v letech 1992–1993 lidé téže řeči sváděli krvavé boje, zatím co v Medžugorje se lidé různých jazyků společně modlili a slavili usmíření.“

Rušivé manévry a vyhrůžky z Mostaru

Na slavnosti vrhly stín rušivé manévry mostarského biskupa Ratko Periče. Kontakty s určitými místy v Římě dosáhl, že se v celém světě připomínalo, že „oficiální“ poutě (tj. organizované farářem či biskupem) do Medžugorje nejsou ještě dovoleny. Je to staré opatření (vždyť pokud není k dispozici církevní uznání, které je zde v této věci ještě nemožné, jsou všechny poutě soukromého charakteru), nyní však mělo vzbudit zmatek a zabránit příchodu poutníků na oslavy (viz např. kampaň katol. listu La Croix). Ve dvou rozhovorech v deníku „Vjesnik“ varoval biskup papeže před návštěvou Medžugorje a františkánům hrozil disciplinárními tresty. Přitom sám kard. Kuharič řekl v r. 1993: „My, biskupská komise, jsme přijali Medžugorje jako místo modlitby a jako svatyni.“ A mluvčí Sv. stolice prohlásil 19. 6. 1996, že „ohledně Medžugorje nebylo biskupy stanoveno nic nového“. Vatikán tedy soukromé pouti nezakazuje.

CvM 1. 7. 1996

Lysický prorok

Prorok není nutně světec a bezchybný člověk. Prorok se může mýlit, možná někdy podlehně citům a nemluví vždy uhlazeně, možná ještě nemá dokonalou lásku k Bohu a k bližnímu. Prorocství je totiž charismatický dar Ducha svatého, který slouží více k prospěchu církve než k osobnímu posvěcení a už vůbec není průkazem svatosti. Prorok je ten, kdo slovem nebo skutkem hájí Boží nauku, Boží nároky, čistotu našich vztahů k Bohu, a to i za cenu nepřítelů v očích světsky smýšlejících lidí, včetně řady věřících. Prorok opakuje slova Písma svatého: „Nespřahejte se s nevěřícími“ (2 Kor 6,14) a: „Nepřizpůsobujte se tomuto světu, nýbrž proměňujte se obnovou své mysli, abyste mohli rozpoznat, co je vůle Boží, co je dobré, Bohu milé a dokonalé“ (Řím 12,2).

Účast na Kristově prorockém poslání mají všichni věřící, a tím spíše kněží. Kněz jako dobrý pastýř je povinen horlivě a s Boží autoritou jasnými pojmy hlásat nauku Kristovu o tom, co je dobro a co je zlo, a vést svěcené, aby v konkrétních situacích volili dobro a odporovali zlu.

Se zájmem jsem si přečetl v Katolickém týdeníku reportáž o lysickém sporu (KT 18/96), ačkoliv v ní Katolický týdeník asi kvůli dialogu s okolním světem svou katolicitu tak skrýval, že článek působil právě opačným dojmem. Podle informací z Katolického týdeníku, z Reportu a z náhodných rozhovorů se mně samotnému zdá, že P. Provazník vystupuje v roli proroka: zastává se Božího a přirozeného mravního řádu proti smýšlení světa a horlí pro spásu duší tím, že se snaží veřejně odhalovat zlo páchané demoralizací mládeže.

Satan útočí především na mládež. V době, kdy si mladý člověk buduje mravní základy pro celý další (i věčný) život, ďábel chce v člověku způsobit zmatek jako v prvních lidech. Chce, aby člověk dal přednost uspokojení pouze smyslovému (ovoce v ráji bylo *láskavé na pohled*) a aby sebe sama považoval za normu toho, co je dobré a co zlé. V člověku nastal ne pořádek: porušené lidské přirozenosti je okamžité uspokojení citů a vášni bližší než poslušná oddanost absolutně dobrému Bohu.

Z toho dnes těží celá mašinérie zábavního průmyslu. Je pravda, že dnešní pop-hudba a jiné styly moderní „hudby“ a takzvaný diskotékový tanec, tedy levná kultura, směřuje k uspokojení pouze nižších duševních (a někdy ryze smyslových) potřeb. A jako existuje posvátná hudba (a charizmatici rádi říkají „inspirovaná“), také existuje hudba satanská. Proč se mládež cestou z diskoték a rockových koncertů dopouští výtržností, násilí a nemravností? Proč taková otupělost a těžkopádnost a nerozhodnost dnešní mládeže vzhledem k opravdovým hodnotám? Myslím, že je tomu i díky změní záporných smyslových vjemů, kterým je dnešní mládež hojně vystavena.

Je pravda, že vládce tohoto světa ovládá i většinu sdělovacích prostředků. Časopisy pro mládež typu „Bravo“ a „Dívka“, filmy a reklamy neustále vnucují mladým zájem o erotiku a násilnost. Navíc jako ideál pro dnešní mladé lidi jsou představováni výkonní sportovci, populární zpěváci, herci i politici, kteří často žijí velmi nemravně.

Je pravda, že satan ovládá i módu. V souvislosti s P. Provazníkem jsem byl svědkem rozhovoru o dívčích plavkách. Je pravda, že nadměrně obnažující střih mnoha dámských a dívčích plavek se příliš (a někdy vůbec) neliší od svůdného oblečení prostitutek. Ženy

a dívky ovšem tohle většinou nevnímají, ale přitom si nedají říci. V dobré víře myslí, že muži obdivují ladnou křivku jejich vysokých boků, oni však „hledí na ženu se zlou žádostivostí“ (srv. Mt 5,28). Podobně i kalhoty, šortky, elastiky a minisukně, ale i šaty a halenky, které spíše obnažují nebo zdůrazňují ženské tělo, obracejí pozornost mužů a chlapců nepatřičným směrem. A tak nemravně oblečené ženy, i když argumentují tím, že taková je dnes móda, jsou často těžce vinny cizím hříchem proti čistotě.

Jérôme Lejeune, genetik světového jména a profesor Sorbonny, zesnulý v pověsti svatosti před dvěma lety, krásně poeticky nazývá ženu a její lůno „velesvatyní, v níž se lidský duch odívá tělem“. Tělo ženy je oním nejtajemnějším místem Božího stvořitelského zásahu při vzniku nového člověka. A velesvatyně, uchovávatelce Boží tajemství, musí být zahalena. Novozákonní žena, „královská dcera“, má pečlivým oděvem vyzařovat tajemství Božího ducha, krásu a slávu, která je uvnitř (srv. žalm 45,44).

Satanovou zbraní těžkého kalibru je i dnešní oficiální sexuální výchova. Mentalita vedení dnešní společnosti si protiprávně nárokuje výlučná práva a povinnosti rodičů vzhledem k sexuální výchově dospívajících – přesně stejně, jako si za komunismu nárokovala práva na ateizaci dětí. Zlý duch se snaží demoralizovat i ty nejmladší. Sexuální záležitosti se mládeži předkládají pouze jako živočišná, chemicko biologická potřeba (viz dr. Uzel) a horlivě se vysvětluje technika smyslového požitku bez „následků“. Tak se mládeži už dopředu znemožňuje chápání sexuality jako pouhého nástroje sdílení zralé a obětavé lásky mezi manžely, která navíc musí být přirozeně otevřena plození. Nejen že taková výchova je těžkým hříchem proti pravdivosti, ale sama o sobě odvádí pozornost dětí a mládeže od celistvého

rozvoje osobnosti. Pozornost zejména dospívajících chlapců se má v první řadě zaměřit na ušlechtilé ideály spravedlnosti, čestnosti a vytrvalosti v dobrém. Satan však ví, v čem je Adamův syn nejzranitelnější.

Pán Bůh i církev vidí dál než na špičku nosu. Sexuální výchova se ve Švédsku a jiných zemích neosvědčila. Vzrůstá počet sebevražd dospívajících, kterým bylo odepřeno pravdivé a úplné poznání o lidském životě. Důsledky nerespektování přirozeného zákona v manželském a rodinném životě jsou už teď pro Evropu velmi vážné. Náš národ vymírá. Německo má vážné problémy s přistěhovalci, Evropa se islamizuje – v Paříži se rodí více dětí mohamedánských než křesťanských, přičemž se islám netají svým agresivním postojem vůči křesťanům. A protagonisté nemravné sexuální výchovy si ve své „chytrosti“ nedovedou dát do souvislosti příčinu a účinek.

A my věřící se ptáme: Proč je tak málo kněžských a řeholních povolání? Proč tak málo lidí se upne k těm nejvznešenějším ideálům dokonalého života podle evangelia v jakémkoli životním stavu? Odpověď je zřetelná: příliš se vede „dialog“ s tímto světem. Mladým se někdy ani ze strany církve nestaví před oči Kristův ideál v plné síle, kráse a přitažlivosti, protože se zdráhá opakovat Kristovo jasné prohlášení, že zlo je zlo. Nepoznáváme-li totiž hrůzu hříchu, nechápeme ani velikost Kristovy lásky.

„Příliš dobře jsou nám známy ďáblovy úmysly.“ Zlo se účinně šíří pouze v utajení. (I svobodně zednářství, které je z velké části odpovědné za narušení přirozených vztahů ve společnosti i za oslabené působení církve, pracuje ve velké utajenosti. Proto, když mě vyslyšel příslušník naší tajné policie Bezpečnostní a informační služby v souvislosti s mými brněnskými kázáními

proti působení svobodných zednářů, poradil jsem mu, aby se spíše zaměřil na svobodné zednáře, kteří svou utajeností jsou, na rozdíl ode mne, skutečnou hrozbou pro demokracii.) Satan nejlépe působí, když není brán vážně. Proto často slyšíme: „Nesmíš věci démonizovat.“ Naopak: Je nutné vidět, že „d'ábel obchází jako řvoucí lev a hledá, koho by pohltit“ (1 Petr 5,8).

Ani slova typu „my s tím zlem stejně nic neuděláme“ nejsou k ničemu. Vzpomeňme na Gedeona: s pouhými třemi sty mužů šel proti armádě Midjanců. Svým přímým postojem a povoláním slávy Hospodinu a Gedeonovi způsobili porážku nepřátelského vojska (kniha Soudců, 7. kapitola). Po nás se nechce nic jiného, než abychom svou neochvějnou vírou v moc Boží a pevným vydáváním svědectví pravdě provolávali slávu Kristu a Marii. Ona je ta Žena z 1. knihy Mojžíšovy (Gn 3,15), na život a na smrt znepřátelená se zlým duchem. A Kristus je Její potomstvo, které rozdrtilo pyšnou hlavu d'ábla. Ježíš říká: „Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám. Ať se vaše srdce nechvěje a neděsí!... Již s vámi nebudu mnoho mluvit, neboť přichází vládce tohoto světa. Proti mně však nic nemůže“ (Jan 14,27.30).

Řada ušlechtilých lidí, kteří se v minulém režimu zbaběle neklaněli komunismu, může dosvědčit, že Bůh své věrně obhájí.

Kněžským svěcením se uděluje zvláštní milost Ducha svatého k prorockému a pastýřskému poslání, ale křtem a bířmováním jsme byli všichni vybaveni, abychom vydávali svědectví Ježíši Kristu a odporovali duchu zla. Proč tedy ta síla Ducha svatého tak často zůstává nevyužitá?

P. Filip M. A. Stajner OP, Ústí nad Labem

Bez komentáře

KRAJSKÁ HYGIENICKÁ STANICE V ...
Všem středním školám a SOU

13. června 1996

Předkládáme Vám INFORMACI o aktualizaci naší VIDEOTÉKY – videokazeta „Ať žije láska“.

Záměrem autorů tohoto interakčního videa je systematicky rozvíjet vzdělávací program, ve kterém učitel vystupuje jako přítel, a to způsobem, kterému předcházela výzkum determinant chování holandské mládeže. Cílem je podporovat kladné postoje k používání kondomu a posilovat schopnosti adolescentů v:

– komunikačních dovednostech týkajících se používání kondomu a v odolávání nátlaku k ne-

chráněnému pohlavnímu styku (video díl I.)

– dovednosti domluvit se s partnerem ve vysoce riskantních situacích (video díl II.). Jednotlivé scény v tomto díle jsou seřazeny se stupňující se intenzitou a umožňují učitelům promítnout je až po ten stupeň, který oni sami považují za vhodný nejen pro žáky, ale který je přiměřený jejich schopnosti adekvátně v dané situaci – scéně před žáky reagovat.

Z dopisu čtenáře

Vážení přátelé, nedá mi, abych se neozval na neuvěřitelný návrh „náplň sexuální výchovy ve školách“ uveřejněný v březnovém čísle časopisu „Světlo“. Slovo neuvěřitelný není nadsázkou, v diskusi rodiny padla i podstatně obsahově hřmotnější slova.

Domnívám se, že člověk je dán ve třech rozměrech – duchovním, psychickém a fyzickém. Vyjmenované pořadí není náhodné, ale pravdivé. Duchovní oblast je nadřazena ostatním. V této rovině je dána lidskost člověka, jeho trpělivost, laskavost, přejivost, schopnost se obětovat druhým lidem bez nároků na odměnu. Ať už je nebo není věřící. Psychická = duševní oblast je nadřazena fyzickému rozměru člověka, a to snad ani netřeba rozebírat.

Člověk a jeho osobnost je dána především v jednotě těchto neoddělitelných tří částí. Z toho vycházejí jeho myšlenky, slova a skutky. Ty skutky, podle kterých nás všichni lidé vnímají – „po ovoci je poznáte“ – a podle toho jsme také souzeni okolím – buď dobře nebo špatně. Sexuální síla je dar, který člověk dostal, a je nutné, aby s ním dobře hospodařil, jinak si může ublížit! Ob-

sahuje v sobě celého člověka!! Naše doba je přeseexualizovaná. Je to názorně vidět v běžném tisku, časopisech a TV, je to ovšem bohužel vidět i v rozhodnosti. Navíc pro každého mladého člověka je informace v sexuální oblasti přijímána velmi citlivě, kde zvědavost mnohdy přesahuje míru zdravé zdrženlivosti. Čím je osobnost člověka nezralejší, tím je vnímavější na neucelené informace v této oblasti.

Právě proto mě velice překvapilo jednostranné, a tím naprosto deformované řešení „náplně sexuální výchovy ve školách“. Jde o řešení pouze ve fyzické oblasti, což je pro výchovu mladé generace naprosto nepřijatelné. Právě proto, že mladý člověk získává informace z různých zdrojů, podle nichž si vytváří pravidla chování. Je nutno, aby tento oficiální zdroj byl hodnotný a neublížil.

Chyby vidím především:

1. Informační náplň je jednostranná, jak již bylo řečeno – pouze fyzický pohled – kde je například názor na potrat ze strany celého člověka?

2. Informovanost zbytečně brzy a nevhodně podrobná. Takéž název dřívější výchovy – „vý-

Vážená redakce, posílám Vám pro informaci kopii letáku, který jsme dostali na naši školu. My jsme ho zahodili, ale co ostatní? S pozdravem

L. K.

Videoprogram půjčujeme s textovou příručkou, která obsahuje návod, jak kazety používat.

Videokazety společně s manuálem si můžete zapůjčit na výše uvedené adrese na oddělení podpory zdraví – IV. patro, případně domluvit jejich rezervaci na tel. čísle... (My adresu, telefonní číslo ani jména neuvádíme, přestože se jedná o v určitém smyslu veřejnou nabídku všem středním školám a SOU daného kraje – pozn. redakce).

S pozdravem

MUDr. M. Š.

chova k odpovědnému rodičovství“ se mi jeví jako lepší.

Pokud člověk staví dům, ví, že musí udělat dobré základy. Tyto vidím především ve výchově k zodpovědnosti člověka, tj. opět v duchovní oblasti. Nyní je svoboda, ale i odpovědnost, ale i naopak! Není jen volnost, ale i zdrženlivost v sexuální výchově, a ta v navrhované výchově neexistuje!

Z návodu návrhu by totiž mladý člověk mohl nabýt tohoto dojmu: nic neškodí v sexuální aktivitě, vše je povoleno! Když neotěhotním nebo nedostanu pohlavní chorobu, jsem O. K. – Ó hrůzo!

Nejsem proti informovanosti mladého člověka, právě naopak! Ale musí být řešena ve vhodném čase a ve vhodné hloubce, aby mu správně posloužila.

Láska člověka je velké tajemství a začíná a končí v duchovním rozměru osobnosti. Pokud nebudeme naše budoucí generace takto formovat, neumím si představit budoucí následky.

P. S. Návrh sexuální výchovy ve školách není vlastně výchovou, ale dal by se nazvat „návodem, kterak si užívat a nepřijít k úhoně“.

*MUDr. Jan Maštálka
(otec čtyř dětí)*

Drahé děti!

Dnes vám děkuji za všechny vaše oběti, které jste mi přinesly v těchto dnech.

Dítky, zvu vás, abyste se mi otevřely a abyste se rozhodly pro obrácení.

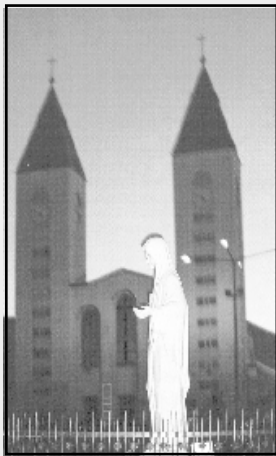
Vaše srdce, dítky, mi ještě nejsou plně otevřena,

a proto vás opět zvu: otevřte se modlitbě, aby v modlitbě vám Duch

svatý pomohl, aby vaše srdce byla srdce z masa, a ne z kamene.

Dítky, děkuji vám, že jste přijaly mou výzvu a že jste se rozhodly jít se mnou ke svatosti.

Poselství Královny míru, Medžugorje 25. 6. 1996

Podobáme se mušlím...

„Otevřte se, otevřte se,“ to je prosba, která rytmuje slova svaté Panny. Ale co překází otevření našich srdcí, našich bytostí milosti, ne-li strach? Podobáme se mušlím, které se uzavírají, jakmile se jich něco dotkne. Jenže naše obrácení a spojení s Bohem se uskutečňuje skrze dotek jeho přítomnosti. Tento strach je zakotven v naší bytosti velmi hluboko, lidsky je nepřekonatelný.

Svatá Panna nám svými zjeveními ukazuje, že se od ní nemáme čeho bát, že je celá něžná, celá pokorná, celá chudá. Jako matka nám nechce nic vzít, ale všechno

dát. Avšak – neměl sám Josef strach? Poslouchejme slovo anděla, který nám říká: „Neboj se vzít Marii k sobě“ (Mt 1,20). Vskutku, a v tom je její tajemství: necháme-li ji vejít do našeho srdce, povede nás, aniž bychom to pozorovali, až k vrcholům svatosti, které se nám zdály nedosažitelné. Proto, a to poprvé od začátku (medžugorských) poselství, přidává něco ke svému obvyklému „děkuji“, předbílá naše ano – tolik je si jista, že nemůžeme nic odmítnout Té, která se k nám přibližuje s takovou láskou.

*Bratr Efraim,
k poselství 25. 6. 1996*

Život ve víře, lásce a naději

Generální vikář olomoucké arcidiecéze Mons. Erich Pepřík oslavil 5. července zlaté kněžské jubileum. Před padesáti lety, o slavnosti slovanských apoštolů sv. Cyrila a Metoděje 5. července 1946, přijal kněžské svěcení z rukou světicího biskupa ThDr. Stanislava Zely.

Působil na mnoha místech olomoucké arcidiecéze (Otrokovice 1946–1951, Štípa 1954–1955, Trnava u Zlína 1955–1963, Dubicko 1963–1975, Horní Bečva 1975–1981, Vsetín 1981–1990, od roku 1990 ve funkci generálního vikáře).

Redakce týdeníku Světlo se připojuje spolu s Vámi, milí čtenáři, k zástupu gratulantů, kteří s upřímným srdcem přejí našemu jubilantovi ještě hodně sil ve službě na Pánově vinici.

Přicházíme s kyticí modliteb a díky k Bohu, že Vás, milý otče, Pán povolal na svoji vinici, posiloval a vedl. Vám pak děkujeme, že jste slyšel hlas svého Pána a následoval ho.

Draží bratři a sestry,

posílám vzpomínky do svých dřívějších farností a všem, s nimiž jsem se kdy setkal, známým i neznámým, dětem a rodičům, učitelům i úředníkům, vojákům a dělníkům, kajcníkům, mládeži, snoubencům, rodinám, duším osamělým, nemocným i lékařům, spolužákům i řeholníkům, řeholnicím, kněžím...

Mohl-li jsem někoho přiblížit o krůček blíže Pánu Bohu, mám z toho upřímnou radost. Děkuji rodičům, příbuzným – také těm, kteří mě už předešli na věčnost. Mimořádný dík patří Panně Marii, do jejíž bezpečné ochrany všechny s důvěrou doporučím.

V Olomouci o slavnosti svatých Cyrila a Metoděje 5. července 1996

Mons. Erich Pepřík uprostřed svých spolupracovníků a přátel, pracovníků olomouckého arcibiskupství (3. července 1996)

Někdy dostávám otázku, která farnost se mi nejvíce líbila. Odpovídám: každá. Každá farnost je jiná a mění se. I kněz se v průběhu let mění. Kněz dává něco ze sebe farnosti. A farnost ovlivňuje kněze. Je to pohyb vzájemného obohacování a vyzrání ve víře, lásce a naději. Jako na začátku novokněžských let, tak prosím Pána i teď, aby nadále posvěcoval své kněze a služebníky, aby je posvěcoval na své věrné přátele, kteří přinášejí užitek (podle Jan 15,15).

Mons. Erich Pepřík

Jakub a Kateřina

aaa

MARTA VONDRÁKOVÁ
Křesťanská cestovní kancelář

MISIE

751 03 Brodek u Přerova č. 46
tel.: Přerov 0641/941 80

LURDY – ŽENEVA – MONTE CARLO

Plná penze v Lurdech.

Termín: 18. – 24. 7. 1996; 30. 7 – 5. 8. 1996

Cena: 5 962,- Kč

POUTNÍ MÍSTA BELGIE, NĚMECKA, FRANCIE

Termín: 13. – 19. 8. 1996

Cena: 5 995,- Kč

VELKÁ POUŤ DO MEDJUGORJE

Termín: 23. – 28. 9. 1996

Cena 1 895,- Kč + 33 DM

Biskupství plzeňské a Římskokatolická fara v Domažlicích pořádají již III. ročník kurzu pro varhaníky ve dnech 19. – 23. srpna 1996 v Domažlicích.

Vedoucí kurzu p. Boh. Korejs, varhaník od Matky Boží před Týnem. Cílem kurzu je zlepšení úrovně varhaníků, kteří nemají možnost soustavného studia v oboru.

Písemné přihlášky zasílejte na adresu:

Jana Palkovičová, Masarykova 243,
344 01 Domažlice. Po přihlášení dostanete podrobné instrukce.

GENERÁLNÍ KAPITULA MILOSRDNÝCH SESTER SVATÉHO KŘÍŽE

V Ingenbohlu ve Švýcarsku se koná od 7. července do 1. srpna 1996 generální kapitula Milosrdných sester sv. Kříže. Delegátky ze čtyř světadílů zastupují více než 5 000 sester, které působí ve čtrnácti zemích ve školách, v nemocnicích, v domovech a ve farnostech. Mezi přítomnými jsou i tři delegátky z České republiky: sestra Bernadetta Růžičková, sestra Terezie Poštůlková a sestra Bernarda Lacinová.

22. července bude zvolena nová generální správa kongregace. Sestra Pavla Křivánková, která 12 let zastupovala slovanští provincie, končí svou službu v generální správě.

Další jednání generální kapituly sester sv. Kříže se týká úkolů, které vznikají ze strany společnosti a církve na základě různých sociálních a politických situací v jednotlivých zemích. Vzhledem k internacionalitě kongregace se klade velký důraz na inkulturaci, která umožňuje věrohodněji žít a hlásat evangelium v dnešním světě.

– Sr. –

Normy pro řešení případů tajně svěcených kněží

Na základě usnesení 16. zasedání České biskupské konference přinášíme výtah z norem, které se týkají řešení případů tajně svěcených biskupů a kněží. Tyto normy vydala 5. 2. 1992 Kongregace pro nauku víry, když je 27. 1. 1992 schválil papež Jan Pavel II. při audienci udělené prefektu této Kongregace kardinálu Josefu Ratzingerovi.

V první části řeší tento vatikánský předpis případy tajně svěcených biskupů. U těch, u nichž je jejich biskupské svěcení z vážných důvodů pochybně platné a kteří jsou navíc ženatí, vyžaduje předpis vlastnoručně podepsané prohlášení, že se zřikají výkonu biskupských pravomocí, a stanoví, že po projednání osobní situace každého z nich mohou se souhlasem Apoštolského stolce zastávat funkce stálých jáhnů.

U tajně svěcených biskupů, kde je pochybně platné i kněžské svěcení, se vyžaduje rovněž písemné prohlášení o zřeknutí se výkonu biskupských funkcí. Je třeba zvážit, zda by nebylo

vhodné vysvětlit je „sub conditione“ na kněze (nebo jáhny – tedy „pod podmínkou“, aby byla jistota o platnosti svěcení) a svěřit jim se souhlasem Apoštolského stolce nějaký úřad po řádné inkardinaci do některé diecéze. U těch, jejichž biskupské svěcení je pochybně platné, ale kteří byli platně vysvěceni na kněze, se vyžaduje rovněž písemné prohlášení zřeknutí se výkonu biskupských pravomocí. Někteří z nich jsou již řádně inkardinováni do určité diecéze a pracují v duchovní správě.

U těch, kteří v pastoraci nepracují, mají diecézní biskupové zvážit, zda je vhodné svěřit jim

určité kněžské funkce s ohledem na jejich věk, zdravotní stav a osobní možnosti.

Druhý oddíl norem řeší případy tajně svěcených kněží, kteří byli ordinováni biskupy, jejichž biskupské svěcení je pochybně platné. U celibátních kněží platí zásada nového svěcení „sub conditione“. Diecézní biskupové mají předtím zjistit, zda jde o opravdové povolání ke kněžství, zda je kandidát svěcení duchovně k přijetí připraven a zda má odpovídající teologické vzdělání podle učení 2. vatikánského koncilu.

Pokud by někdo odmítl začlenění do některé diecéze, diecézní biskupové mu sdělí zákaz jakékoliv kněžské činnosti, vyžadují si od nich v tomto směru písemné prohlášení a vhodným způsobem sdělí věřícím, že tito kněží nemohou legálně vykonávat kněžské funkce.

Ženatí kněží, kteří náležejí k řecko-katolickému ritu, mají přijmout svěcení „sub conditione“. Jinak platí obvyklé podmínky, pokud jde o teologické zna-

losti, opravdovost duchovního povolání a schopnost působení v pastoraci.

U ovdovělých tajně svěcených kněží latinského obřadu mohou diecézní biskupové rozhodnout o nové kněžské ordinaci „sub conditione“ za obvyklých podmínek a svěřit jim přiměřené úkoly.

U kněží latinského ritu, kteří žijí v manželství, mají biskupové zkoumat podle platných předpisů každý případ zvlášť a se souhlasem Svatého stolce případně udělit „sub conditione“ jáhenké svěcení.

Ke změně ritu z latinského na řeckokatolický nebo naopak je třeba povolení Svatého stolce.

I členové řádů a kongregací, pokud byli tajně svěceni od biskupů, jejichž biskupská ordinace je pochybně platná, jsou povinni přijmout znovu kněžské svěcení „sub conditione“.

Případná kněžská svěcení žen jsou neplatná a nedovolená.

ČBK

q Konkrétní počty tajně svěcených kněží

K posouzení celkové problematiky tajně svěcených biskupů a kněží uvádíme počet těchto případů na území České republiky, kterých se týkají uveřejněné normy Kongregace pro nauku víry.

Z deseti tajně svěcených biskupů je šest svobodných, kteří všichni pracují v duchovní správě. U čtyř ženatých biskupů je možno řešit situaci podle uvedených norem. Ani v řeckokatolické církvi nepřipouští tradice včetně nyní platného církevního práva ženaté biskupy.

U celkem 53 svobodných kněží je 45 začleněno do duchovní správy, další čtyři chtějí zůstat laiky, tři zemřeli a v jednom případě nedošlo k dohodě o zařazení do pastorace. Z celkového počtu 64 ženatých kněží byl jeden začleněn do řeckoka-

tolické duchovní správy a 23 podalo žádost o zařazení do řeckokatolické církve. Šesti ovdovělým bratřím může být ve smyslu vatikánských směrnic nabídnuto působení v duchovní správě. 17 ženatých kněží odmítá přijmout nové svěcení „sub conditione“ (pod podmínkou, když není jistota o platnosti prvého svěcení, poněvadž jiná cesta k dosažení této jistoty neexistuje) a zapojit se do pastorace v řeckokatolické církvi, pro kterou byli vlastně svěceni.

Podle dostupných informací jde celkem o 127 tajně svěcených kněží a biskupů, z nichž je 59 svobodných a 68 ženatých. Hlavním smyslem norem vydaných Kongregací pro nauku víry a schválených papežem Janem Pavlem II., podle nichž naši diecézní biskupové řeší jednotlivé případy, je zapojit co největší počet bratří do spolupráce na

základním úkolu – hlásání radostné zvěsti.

Jak zdůrazňuje koncil, duchovní dar, který kněží přijali svěcením, je nepřipravuje k nějakému omezenému a úzce ohraničenému poslání, nýbrž k nejširšímu a všeobecnému poslání spásy „až na konec země“.

q 6. setkání představených kněžských seminářů

Litoměřický konvikt se ve dnech od 24. do 28. června stal hostitelem již 6. setkání představených kněžských seminářů České republiky a Slovenska, včetně římského Nepomucena.

Smyslem takového setkání je výměna zkušeností s výchovou kněžského dorostu, ale i otázky, týkající se nových kněžských povolání. Účastníci bývají rozděleni do dvou skupin: 1) rektori, vicerektori, prefekti a 2) spirituálové, a diskutují v duchu

2. vatikánského koncilu a následných pokoncilních dokumentů o výchově ke kněžskému povolání s důrazem na to, že úloha představeného v semináři je především službou a posláním. Na programu bylo i setkání s litoměřickým biskupem Mons. Josefem Kouklem.

q „Rodrigo de Arriaga, filozof a teolog“

V týdnu od 25. do 28. června proběhla v Arcibiskupském semináři mezinárodní konference na téma: „Rodrigo de Arriaga, filozof a teolog“. Konferenci pořádala Katolická teologická fakulta UK spolu s Filozofickým ústavem České akademie věd a seminářem pro metafyziku na Filozofické fakultě UK.

V 17. století se rozšířilo v Evropě rčení: „videre Pragam - audire Arriagam“, tj.: shlédnout Prahu znamená poslechnout si Arriaga.

Tento věhlasný učenec a člen jezuitského řádu se narodil ve španělském Logroňu r. 1592. Na přání generálního představeného přišel r. 1625 do Čech. Brzy se stal na pražské univerzitě jedním z nejvýznamnějších představitelů barokní scholastiky. Jeho mnohosvazkový Cursus philosophicus vyšel r. 1632 a potom ještě několikrát během autorova života. Stal se základním studijním textem jak v katolických, tak i protestantských zemích tehdejší Evropy. V úvodu tohoto díla čteme: „Žádám tě, laskavý čtenáři..., aby ses nedal odstrašit novostmi mých názorů a abys je nezavrhl jen z toho titulu, že jsou nové. Pročteš-li a prostuduješ-li můj Kurs filozofie bez nesnášenlivého zaujetí pro starší filozofii, pak zjistíš, že některé závěry, o nichž pochybovat znamenalo leckdy divné svatokrádež, opírají se o tak chatrné důvody, že se až podivíš, jak se jim mohlo po tolik století důvěřovat“.

q Další výzva papeže Jana Pavla II. k rozvíjení ekumeny

Jan Pavel II. v neděli 30. června v promluvě při modlitbě Anděl Páně prohlásil, že je třeba, aby především západní a východní církve pokračovaly na cestě ekumeny.

Současně u příležitosti svátku sv. Petra a Pavla přijal v audienci zástupce cařihradského patriarchy Bartolomea. V rámci křesťanských společenství mohou vznikat napětí na světové úrovni. Vznikala už v době apoštolů, takže jednotu musel zachraňovat koncil v Jeruzalémě. Po požehnaní připomněl papež, že v některých východoasijských zemích končí program pomoci uprchlíkům. Prosil odpovědné činitele, aby i nadále podpořili ty, kteří musí žít v cizích zemích a aby jim poskytovali přístřeší.

q Úloha náboženství v úsilí o mír

Víra a náboženství musí bez ohledu na hranice mezi církvemi sloužit míru. Biskup Franjo Ko-

marica z bosenské Banja Luky ve Štýrském Hradci vyjádřil toto přání: „Ti, kteří vyznávají Boha bez ohledu na náboženství, rasu či kulturu, se musí považovat za blízké příbuzné.“ Tato oficiální modlitba se konala v rámci evropského ekumenického úsilí, jež má vrcholit 23.–29. 7. 1997 ve Štýrském Hradci.

q Politické názory anglických biskupů

Známé noviny Sundy Times uveřejňují politické názory anglických biskupů. Z nich 17 podporuje labouristickou opozici. Stejný počet biskupů nemá ještě vyhraněný názor nebo ho neprojevuje. Jen dva biskupové se hlásí ke konzervativcům.

q Nový pravoslavný kostel v Königsbergu

V Königsbergu bude postavena nová ruská pravoslavná katedrála. Hlásí to ruská katolická tisková agentura. Kostel má stát na náměstí. Na znamení spojení s Ruskem má patriarcha ze Smolenska a Kaliningradu Kyril s sebou přivést prst země z moskevského chrámu Spasitele. Původní chrám byl zrušen za Stalinovy éry. Tento nový kostel má být symbolem opětného probuzení ruské pravoslavné církve.

q Přípravy ekumenického setkání v Grazu

Společné setkání Komise pro ekumenismus ČBK a zástupců ERC pro přípravu evropského ekumenického setkání v Grazu v roce 1997 se uskutečnilo dne 27. 6. 1996 v zasedací místnosti sekretariátu ČBK v Praze. Setkání se zúčastnili diecézní ekumeničtí pracovníci ze všech diecézí.

q Cyrilometodějská pouť v Karlíně

V Praze 8-Karlíně byl roku 1863, kdy si náš národ připomínal tisícileté výročí příchodu našich věrozvěstů, posvěcen kostel sv. Cyrila a Metoděje (Karlínské nám. 4). Ve zdejší kostele se konala poutní slavnost 5. července pro

ty, kteří v tento den nemohly být na Velehradě.

Mši sv. v 9.00 hod. sloužil P. Ing. Aleš Opatrný, mši svatou v 17.30 hod. Mons. Karel Pilík.

q 54. výročí vyhlazení obce Ležáky

Pietního aktu 54. výročí vyhlazení Ležáků za 2. světové války se letos za vládu ČR účastnil ministr školství Ivan Pilip a poslanec Dr. Miroslav Výborný. Před položením věnců k památníku obětí nacistického teroru sloužil královéhradecký biskup Karel Otčenášek na otevřeném prostranství mši svatou.

Vzpomněl nejen těch, kdo byli brutálně zavražděni v době fašismu, ale prosil i za naši současnost, za to, aby se naše vlast ubírala dějinami tou cestou, kterou ukazuje všem generacím Ježíš Kristus. Kanovník Václav Jakubec v homilii mj. řekl: „Nechceme hledat odvetu, ale pokoj a štěstí. Proto zvedáme k modlitbě své ruce bez hněvu a sváru jako Boží děti.“

V závěru bohoslužby se pomodlili spolu s přítomnými farář československé církve husitské a kazatel z církve evangelické. Liturgické zpěvy přednesl pěvecký sbor Rubeš ze Skutče.

q Svěcení obecního znaku a praporu ve Svinčanech

Obec Svinčany na Chrudimsku přivítala na pozvání starosty biskupa Otčenáška, který při mši v místním kostele posvětil obecní znak a prapor.

Bohoslužby se účastnilo mnoho lidí, i když zdejší kraj je málo religiozní. Občané svou přítomností vyjádřili, že z jejich povědomí úplně nevymizel smysl pro duchovní hodnoty. „Žehnání věci prospěšných lidskému životu“, řekl v promluvě vikář Jakubec, „není zbytkem magie pohanských národů, ale naší prosbou, aby Bůh žehnal a pomáhal každému úsilí o pravdu, spravedlnost a lásku ve svobodě Božích dětí.“

Obřadu svěcení se také účastnil poslanec Dr. Výborný. Jeho přítomnost jako věřícího člověka za-

stávajícího vysoké postavení v našem státě ukazuje, že církev není lhotejná k tomu, co se v životě občanů našeho státu děje, ale chce pomoci těm, kdo se k ní hlásí, sloužit v pravdě a pokoře všem.

q Pout' za obnovu rodin a nová povolání

V sobotu 6. července v 16.00 hodin se konala ve Frýdku pouť za obnovu rodin a kněžská povolání pro děkanáty Krnov, Bruntál a Jeseník.

q Plenární zasedání Katolické biblické federace

V týdnu od 1. července se v Hongkongu konalo plenární zasedání Katolické biblické federace, kterého se zúčastnilo přes 200 biblistů z 80 zemí. Hlavním tématem zasedání bylo „Boží slovo jako zdroj života“.

Mezi účastníky jsou zástupci biskupských konferencí, teologických fakult, seminářů, řeholí a biblických institutů z celého světa.

Během zasedání se ujme funkce i nový prezident Katolické biblické federace biskup Wilhelm Egger z Brixenu. Vystřídá ve funkci biskupa Alberta Ablondiho z Livorna. Prvním prezidentem federace v době založení r. 1970 byl kardinál Dr. Franz König.

q Před 30 lety byl zrušen „INDEX“

Před 30 lety 14. 6. 1966 byl vyhláškou vatikánské Kongregace pro nauku víry zrušen „Index zakázaných knih“. Již v dubnu 1966 tehdejší prefekt Kongregace pro nauku víry kardinál Alfredo Ottaviani prohlásil, že na Index třeba pohlížet jen jako na historický dokument. Vzhledem k nepřehlédnutelnému množství knih, které denně přicházejí na knižní trh, bylo jejich zkoumání nemožné. Poslední vydání Indexu vyšlo v r. 1948 a obsahovalo přes 5000 knižních titulů.

ČBK

15. neděle v mezidobí 14. 7.

Mt 13,1–23

Žijeme ve světě výrobků. A výrobek musí být k dispozici hned, jak ho koupím, hned musí dávat užitek. Boží věci se ale podobají rostlinám. Ty potřebují k růstu čas. Evangelium není „výrobek“. Je to semeno, které do nás Bůh zasévá. Obdivujme teď ten růst.

Pondělí 15. 7.

Mt 10,34–11,1

Tahle slova zní jako z nějakého jiného evangelia. Známe přeci Ježíše jako pokojného, pokoj přinášejícího ... Ale zná ho taky zlo. A tam, kde se objeví zlo, tam se postaví proti Ježíšovi – a rozdělení je tu. Ježíš se ale od hříšníků neoddělil – šel za nimi. A tam musím jít přes všechno s ním.

Úterý 16. 7.

Mt 11, 20–24

Činit pokání – obrátit se. Pokud jsme zažili s Ježíšem velké věci, potom On od nás může čekat, že mu budeme blíž – obrácení k Němu, k cestě k Otci. Toto obrácení pozornosti a naděje není nikdy hotové jednou provždy.

Středa 17. 7.

Mt 11,25–27

Které věci? Mohl bych je v tichu najít, radovat se z nich, děkovat.

Čtvrtek 18. 7.

Mt 11,28–30

Nějakou svou únavu nebo těžkost mám určitě po ruce. Místo úvah, jaké by to bylo, kdyby ... (jak by se mi vedlo, kdyby to a to nebylo), mohu teď hned s únavou či těžkostí k Ježíšovi.

Pátek 19. 7.

Mt 12,7

Oběť je ovšem jednodušší. Ta se zpravidla týká našeho času, peněz, věcí či sil. Milosrdenství se ale týká našeho srdce. Je-li v něm tvrdé místo, milosrdenství se v něm těžko rodí. Pokud to místo najdu, mohu s ním k Ježíšovi. Nejdříve bych ale mohl vychutnat jeho milosrdenství vůči mně.

Sobota 20. 7.

Mt 12,14–21

V pondělí jsme rozjímali o meči, teď je tu obraz mírného služebníka. Ale on dopomůže právu k vítězství – a nikoho při tom „nedorazí“. Je to lidsky skoro nepředstavitelné. Při tom ale reálné. Ježíš totiž nepůsobí svou silou, ale Duchem.

Neděle 14. července 15. neděle v mezidobí	– 1. čt.: Iz 55,10–11 Ž: 65 (64),10abcd.10e–11.12–13.14 2. čt.: Řím 8,18–23 Ev.: Mt 13,1–23	odp.: Lk 8,8
Pondělí 15. července památka sv. Bonavetury	– 1. čt.: Iz 1,10–17 Ž: 49,8–9.16bc–17.21+23 Ev.: Mt 10,34–11,1	odp.: 23b
Úterý 16. července nez. pam. P. M. Karmelské	– 1. čt.: Iz 7,1–9 Ž: 47,2–3a.3b–4.5–6.7–8 Ev.: Mt 1,20–24	odp.: srv. 9d
Středa 17. července nez. pam. bl. Česlava a sv. Hyacinta	– 1. čt.: Iz 10,5–7.13–16 Ž: 93,5–6.7–8.9–10.14–15 Ev.: Mt 11,25–27	odp.: 14a
Čtvrtek 18. července férie	– 1. čt.: Iz 26,7–9.12.16–19 Ž: 101,13–14ab+15.16–18.19–21 Ev.: Mt 11,28–30	odp.: 20b
Pátek 19. července férie	– 1. čt.: Iz 38,1–6.21–22.7–8 Iz 38,10.11.12abcd.16 Ev.: Mt 12,1–8	odp.: 17b
Sobota 20. července sob. pam. P. Marie	– 1. čt.: Mich 2,1–5 Ž: 10,1–2.3–4.7–8.14 Ev.: Mt 12,14–21	odp.: 12b

Breviář pro laiky

Uvedení do první modlitby dne: NE 14. 7. PO 15. 7. ÚT 16. 7. ST 17. 7. ČT 18. 7. PÁ 19. 7. SO 20. 7.

Antifona	1028	1734	1060	1075	1091	1106	1666
Žalm	783	783	786	783	783	785	783

Ranní chvály:

Hymnus	1029	1734	1061	1076	1091	1107	1666
Antifony	1030	1046	1062	1076	1092	1107	1123
Žalmy	1030	1046	1062	1076	1093	1108	1124
Kr. čtení a zpěv	1033	1735	1065	1079	1095	1111	1668
Antifona k Zach. kantiku	704	1735	1431	1432	1095	1111	1669
Prosby	1033	1724	1065	1080	1095	1111	1655
Záv. modlitba	704	1430	1431	1432	1096	1112	1656

Modlitba během dne:

Hymnus	1034	1050	1066	1081	1096	1112	1127
Antifony	1035	1051	1066	1081	1097	1113	1128
Žalmy	1035	1051	1067	1081	1097	1113	1128
Krátké čtení	1037	1054	1069	1084	1100	1115	1130
Záv. modlitba	704	1054	1069	1084	1100	1116	1131

Nešporu:

SO

Hymnus	1024	1039	1736	1071	1085	1101	1117	1132
Antifony	1025	1040	1056	1071	1086	1102	1118	1133
Žalmy	1025	1040	1057	1072	1087	1102	1118	1133
Kr. čtení a zpěv	1027	1043	1737	1074	1089	1105	1120	1135
Ant. ke kant. P. M.	704	705	1737	1431	1432	1105	1121	705
Prosby	1028	1043	1731	1074	1090	1105	1121	1135
Záv. modlitba	704	704	1430	1431	1432	1106	1122	706

Kompletář	1238	1242	1247	1250	1254	1257	1260	1238
-----------	------	------	------	------	------	------	------	------

Představujeme Vám ...

Knihy si můžete objednat na adrese:

Matica cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 00 Olomouc

ŽIVOT – NEJVĚTŠÍ UMĚLECKÉ DÍLO

Ladislav Kubíček

V této knize nalezne čtenář na devadesáti stranách malého formátu rozjímání o životě z pohledu víry. Sám autor knihy v úvodu píše: „Existuje řada vědecky i umělecky fundovaných knih, pojednávajících o životě, o jeho krásách, o jeho složitosti a účelnosti. Na ty také odkazuji, kdo by měl zájem o přesnější poznatky. Pořád však mám dojem, že chybí nějaký souhrnný závěr, důsledek – jak na tyto poznatky byli nuceni reagovat velikáni vědy a umění: padnout na kolena, žasnout, třeba i do extáze upadnout, vyzpívat Magnifikat (Velebí má duše Hospodina!), zahrát svou devátou nebo desátou symfonii 20. století...“

Znovu sděluji, že těchto pár myšlenek není určeno pro odborníky všeho druhu – tím méně pro profesionální kritiky, ale jen pro prosté čtenáře, kteří ještě nemají srdce obrostlé tukem a zamrzlé technikou, kteří tuší v životě cosi úžasného...“

* * *

Když vidíme po dešti nad krajinou duhu, co nás napadá, co vnímáme? Lom paprsků slunečního světla v kapkách vody, nebo krásu tohoto jevu? Napadne nás při tom, proč ten lom paprsků vyznívá vůbec v tak krásný jev? Nebo jsme už tak technicky a vědecky otrlí, opravdu „barvoslepi“, že se nad tím nepozastavíme? Stačí na tuto krásu jako odpověď: „To je příroda?“ A co jestli je taková obyčejná duha uměleckým dílem? Uměleckým záměrem Někoho, kdo naplánoval do toho lomu paprsků krásu barev?

(Z knihy)

Objednávání Světla

od 5. 3. 1996

Světlo si lze objednat na adrese:

* * *

Matica cyrilometodějská s. r. o.

EXPEDICE

**Dolní nám. 24
771 00 Olomouc 1**

* * *

Složenka s udanou cenou předplatného do konce roku 1996 Vám přijde v první dodávce Světla.

Nezapomeňte uvést svoji úplnou zpáteční adresu!

Zájemce o předplatné ze Slovenska prosíme, aby se obrátili na firmu RODENY (adresa je uvedena v tiráži), která Vám dá instrukce a zašle složenkou na zaplacení.

771 00 Olomouc 1

Dolní nám. 24

EXPEDICE

Matica cyrilometodějská s. r. o.

Odesílatel:

Novinové výplatné

Poštovné uvráceno

SVĚTLO – týdeník Maticy cyrilometodějské. S církevním schválením vydává a tiskne Matica cyrilometodějská v Olomouci v nakladatelské redakci: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmano-va, Medjugorje aj.) se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžadáme nezveřejněné příspěvky nevracíme. SVĚTLO – týdeník Maticy cyrilometodějské. S církevním schválením vydává a tiskne Matica cyrilometodějská v Olomouci v nakladatelské redakci: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmano-va, Medjugorje aj.) se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžadáme nezveřejněné příspěvky nevracíme. SVĚTLO – týdeník Maticy cyrilometodějské. S církevním schválením vydává a tiskne Matica cyrilometodějská v Olomouci v nakladatelské redakci: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmano-va, Medjugorje aj.) se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžadáme nezveřejněné příspěvky nevracíme.